

Συνελήφθησαν δύο αλληλέγγυοι Βάσκοι ακτιβιστές στην Ελλάδα, προσπαθώντας να μεταφέρουν μια ομάδα προσφύγων

Του Hibai Arbide Aza

Δηλώνουμε δημόσια ότι μεταφέραμε παράνομα πρόσφυγες. Δηλώνουμε ότι αναλαμβάνουμε τις συνέπειες αυτής της πρωτοβουλίας από τη θέση της μη συνεργασίας σε αυτή τη βαρβαρότητα που συγκρίνεται με άλλες μεγάλες εκκαθαρίσεις που έγιναν κατά τη διάρκεια της Ιστορίας. Υπακούμε στα Ανθρώπινα Δικαιώματα και δηλώνουμε ανοιχτά ανυπακοή στις ευρωπαϊκές κυβερνήσεις που έχουν μετατρέψει τα σύνορα σε περιοχές θανάτου, συλλήψεων και απανθρωπιάς για χιλιάδες ανθρώπους. Πρόκειται για πράξη που δεν σκοπεύει στο κέρδος, είναι αυτοχρηματοδοτούμενη από διάφορα άτομα που ανήκουν σε κοινωνικά κινήματα που δεν έχει άλλο στόχο από αλληλεγγύη ανάμεσα στους ανθρώπους και την πολιτική καταγγελία. Ενώ οι κυβερνήσεις συνεχίζουν να νομιμοποιούν τον τρόπο, να παραβιάζουν τα Ανθρώπινα Δικαιώματα και να μην εφαρμόζουν ούτε τα ελάχιστα από όσα αναγνωρίζουν, οι κοινωνικές οργανώσεις, οι πολίτες, οι άνθρωποι καλής θέλησης έχουμε δικαίωμα να μην υπακούσουμε μεταφέροντας πρόσφυγες και κάνοντας τη Χώρα των Βάσκων έναν τόπο υποδοχής. Πρόσφυγες Καλώς Ήρθατε. Refugees Welcome.

Δήλωση του Μικέλ Σουλοάγα (Mikel Zuloaga) μετά τη σύλληψή του.

Το άρθρο περιγράφει τα γεγονότα και τους λόγους που οι Βάσκοι Ακτιβιστές επέλεξαν να μεταφέρουν μια ομάδα προσφύγων στην Χώρα των Βάσκων δηλώνοντας έτσι την αλληλεγγύη τους στους πρόσφυγες και κάνοντας ταυτόχρονα μια πράξη πολιτικής ανυπακοής.

Στην φωτό ο Μικέλ και η Μπεγόνια στο αστυνομικό τμήμα του λιμανιού της Ηγουμενίτσας

Το βράδυ της 27ης Δεκέμβρη συνελήφθησαν δύο Βάσκοι ακτιβιστές στο λιμάνι της Ηγουμενίτσας (Βόρεια της Ελλάδας) την ώρα που κατευθύνονταν προς το φέριμποτ με προορισμό την Ιταλία. Συνόδευσαν 8 πρόσφυγες που βρίσκονταν κρυμμένοι μέσα σε ένα τροχόσπιτο. Ανάμεσα στους πρόσφυγες και η Νατάσα μια τρανς κοπέλα που έχει υποστεί πολλές επιθέσεις καθώς και νέοι συριακής, αφγανικής και ιρανικής καταγωγής. Το ταξίδι αποτελεί μέρος μιας καμπάνιας πολιτικής ανυπακοής η οποία χρηματοδοτείται από πολλές και διαφορετικές συλλογικότητες της Χώρας των Βάσκων.

Βρίσκομαι σε ένα μπαρ κοντά στο λιμάνι της Ηγουμενίτσας. Μένουν δύο ώρες και σαρανταπέντε λεπτά για να μπει το τροχόσπιτο στο λιμάνι. Είμαι μόνος. Με το τροχόσπιτο ταξιδεύουν ο Μικέλ Σουλοάγα (Mikel Zuloaga), η Μπεγόνια Ουάρτε (Begoña Huarte) και 8 πρόσφυγες. Η Μπέγο και ο Μικέλ ήρθαν στην Ελλάδα για να τους βοηθήσουν να περάσουν τα σύνορα με χρήματα που έδωσαν αλληλέγγυες συλλογικότητες και άτομα. Θα επιχειρήσουν να φτάσουν στην Χώρα των Βάσκων ξεκινώντας από την Ελλάδα. Ανοίγω τον υπολογιστή και ξεκινώ να δακτυλογραφώ αυτό το κείμενο για να σκοτώσω τον χρόνο και τα νεύρα μου. Θέλω τόσο πολύ να πάνε όλα καλά. Θέλω να μπορώ να λέω και εγώ ότι είναι εφικτό να διασχίσουμε παράνομα όλα αυτά τα σύνορα.

Δεν είναι μόνο ότι ο Μικέλ και η Μπέγο είναι πεισμένοι και αποφασισμένοι αλλά επίσης ότι θέλουν αυτή τους η πράξη να γίνει δημόσια. Τα προσωπικά αντικείμενα των ταξιδιωτών δεν

θα είναι μαζί τους, σε ενδεχόμενο έλεγχο του οχήματος, έτσι ώστε η αστυνομία να μην υποψιαστεί τον αριθμό των ταξιδιωτών. Όταν φτάσει η ώρα θα τους δω να περνούν. Θα είμαι κοντά τους, αλλά δεν θα επικοινωνήσουμε σε καμιά στιγμή. Αν όλα πάνε καλά θα ενημερώσω τους ανθρώπους που τους περιμένουν ότι δεν υπήρξε κανένα πρόβλημα. Έχω μια λίστα με τους ανθρώπους που θα μιλήσω στην περίπτωση που τους συλλάβουν: φίλες, φίλους, δικηγόρο, συλλογικότητες, κόμματα που θα στηρίξουν, μέσα ενημέρωσης. Η Μπέγο και ο Μικέλ έχουν γυρίσει ένα βίντεο στο οποίο εξηγούν τα κίνητρα στο οποίο λένε ότι το ταξίδι αυτό είναι πράξη πολιτικής ανυπακοής και το οποίο θα σταλεί στις τηλεοράσεις εάν συλληφθούν. Όλα θα πάνε καλά λέω στον εαυτό μου καθώς παραγγέλνω άλλη μια μπίρα. Άντε πάμε.

Η προετοιμασία

Ανάμεσα στα άτομα που θα ταξιδέψουν υπάρχει μια Αφγανή κοπέλα που είναι 6 μηνών έγκυος. Επίσης είναι και η Νατάσα, μια τρανς γυναίκα, που έχει υποστεί όλων των ειδών τις προσβολές κατά τη διάρκεια του ταξιδιού της που ξεκίνησε ένα χρόνο πριν από το Πακιστάν. Είναι επίσης νεαροί από την Συρία, το Ιράκ, το Αφγανιστάν, το Ιράν. Μιλούν διαφορετικές γλώσσες, και θα πρέπει για πολλές ώρες να είναι έγκλειστοι και σε απόλυτη σιωπή. Είναι λίγοι μόνο από τις και τους 62,784 πρόσφυγες, που δεν μπορούν να φύγουν από την Ελλάδα από τον περασμένο Φλεβάρη που η Ε.Ε αποφάσισε να κλείσει «την διαδρομή των Βαλκανίων». Δεν αντέχουν άλλο να περιμένουν στους προσφυγικούς καταυλισμούς μέχρι η Ε.Ε να τηρήσει τις υποσχέσεις μετεγκατάστασης. Έχουν βαρεθεί να περιμένουν η Ευρώπη να σεβαστεί το διεθνές δίκαιο, και να σεβαστεί αυτούς που καταφέρνουν να ξεφύγουν από τους πολέμους.

Βρίσκονται σε ένα σπίτι περνώντας ξανά τις τελευταίες λεπτομέρειες του ταξιδιού. Εάν υπάρχουν αμφιβολίες πρέπει να ειπωθούν τώρα. Αύριο όλα πρέπει να είναι καθαρά. Πάνω σε έναν χάρτι δείχνουν τις κόκκινες γραμμές, τα σημεία που α ρίσι, φαίνονται πιο επικίνδυνα. Λόγω των τελευταίων επιθέσεων και της κατάστασης εκτάκτου ανάγκης στη Γαλλία, στην Ευρώπη γίνονται όλο και πιο συχνοί συνοριακοί έλεγχοι. Θα πάρουν τον αυτοκινητόδρομο μέχρι την Ηγουμενίτσα και από εκεί με φέρρυ μέχρι το Μπρίντεζι και ξανά με αυτοκίνητο μέχρι κάπου κοντά στο Μπιλμπάο. Θα προηγείται κάποια χιλιόμετρα ένα αμάξι για να ενημερώνει αν υπάρχουν αστυνομικοί έλεγχοι.

Οι πρόσφυγες δεν ξέρουν ακριβώς που βρίσκεται η Χώρα των Βάσκων. Η πλειοψηφία θέλει να πάει στην Γερμανία. Είναι ευχαριστημένες-οι γιατί τουλάχιστον θα μπορέσουν να φύγουν από την Ελλάδα. Θέλω τόσο πολύ να ακούσω τις ιστορίες τους. Να τους ρωτήσω γιατί είναι εδώ, πως φαντάζονται το μέλλον, αν έχουν φόβο για το ταξίδι. Θα ήθελα να ξέρω τι σκέφτονται για τους αλληλέγγυους που κινδυνεύουν με πολύ σοβαρές ποινές φυλάκισης και που τους βοηθούν τόσο απλόχερα. Δεν υπάρχει χρόνος για αυτό. Τώρα πρέπει να ξαναδούν τις λεπτομέρειες του ταξιδιού. Τους ζητούν απλά αν συλληφθούν να κάνουν ξεκάθαρο στην αστυνομία ότι κανείς δεν συμμετείχε σε όλο αυτό για χρήματα.

Τους δείχνουν το κουβούκλιο στο οποίο θα είναι όταν θα περνούν από τα «κόκκινα σημεία». Έχουν τοποθετήσει στρώματα μέσα στην αποθήκη του τροχόσπιτου και την έχουν καλύψει για να μην φαίνεται. Έχει δύο μέτρα πλάτος και 1.30 μήκος. Επίσης ένα μικρό παράθυρο με σχάρα για να μπαίνει καλά ο αέρας. Η έγκυος δεν είναι πια σίγουρη. Ζητά συγγνώμη και αποσύρεται από το σχέδιο με τον άντρα της. Ένας άλλος νεαρός αρχίζει να ιδρώνει και να τρέμει όταν μπαίνει μέσα. Έχει κλειστοφοβία, θα περάσει πολύ άσχημα εκεί μέσα. Αποφασίζει να μην ταξιδέψει. Υπάρχουν τρεις υποψήφιοι που θα πάρουν τη θέση τους.

Πρέπει να ενημερωθούν το συντομότερο. Το ταξίδι ξεκινά σε λίγες ώρες.

Πριν από λίγους μήνες, ο Μικέλ που είπε ότι είχε βαρεθεί να περιμένει μέχρις ότου οι διακηρύξεις γίνουν πραγματικότητα. «Οι δήμοι, οι οργανώσεις, τα κόμματα και οι συλλογικότητες που λέμε καλώς ήρθατε πρόσφυγες, πρέπει να περάσουμε στην δράση, υπάρχουν πολλοί άνθρωποι που βοηθούν τους πρόσφυγες να περάσουν τα σύνορα αλλά η γνώμη μου είναι ότι πρέπει να το κάνουμε όσο πιο δημόσια γίνεται. Αν τα κράτη δεν σέβονται τα ανθρώπινα δικαιώματα η πολιτική ανυπακοή που θα τα εγγυηθεί, δεν είναι μόνο νομιμοποιημένη αλλά και απόλυτα αναγκαία». Με ρωτά αν το βλέπω εφικτό. «Αν θέλεις μπορώ να σου πω τις λεπτομέρειες» μου λέει. Προτιμώ να μην τις γνωρίζω. Προτιμώ να τις γνωρίζουν μόνο τα άτομα που θα το κάνουν.

Αναρωτιέμαι αν θα το αποτολμούσα. Με φοβίζει λίγο. Θυμάμαι τον Ahmad Belal, που μας έλεγε ότι στα 12 του, ξυλοκόπησαν τους γονείς του και τους φίλους του όταν προσπάθησαν, χωρίς επιτυχία να μπουν στην πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας. Θυμάμαι τον Tahir, που στον καταυλισμό της Σουμπότিকা στην Σερβία, μας εξηγούσε πόσες πολλές φορές προσπάθησε να περάσει από τον φράχτη της Ουγγαρίας, όσες ήταν και οι φορές που η Ουγγρική αστυνομία αμόλησε τα σκυλιά της πάνω του για να μην επιχειρήσει ξανά να δραπετεύσει. Θυμάμαι την Juhina, που έκλαιγε μετά την εκκένωση της Ειδομένης και μας έλεγε " Δεν ξεφύγαμε από τον πόλεμο της Συρία και ούτε ήρθαμε εδώ στην Ευρώπη για να μένουμε σε αυτό το στρατόπεδο. Το μόνο που θέλουμε είναι μια κανονική ζωή." Σκέφτομαι πόσες χιλιάδες ευρώ τους ζητούν για να ταξιδέψουν από την Ελλάδα στην Ιταλία μέσα σε πλοία σε άθλιες συνθήκες. Πάνω από ένα χρόνο τώρα βρίσκομαι εδώ γράφοντας για την κατάσταση των προσφύγων στην Ελλάδα. Νιώθοντας την ανάγκη που υπάρχει για να γίνει κάτι, πιστεύω πως ναι θα το έκανα.

Η σύλληψη

Είμαι στην ουρά περιμένοντας να ανέβω στο Φέριμποτ. Μια πολύ συμπαθητική κυρία από την Ρουμανία με ρωτά τι ώρα φτάνει το πλοίο. Τα λέμε λίγο στα ιταλικά. Μου λέει πως ζει στο Μπρίντεζι, εδώ και δεκαετία χρόνια όπως και πολλοί άλλοι Ρουμάνοι και Βούλγαροι. Δουλεύει στον αγροτικό τομέα. Στην ουρά είναι Ρουμάνοι, Σέρβοι και Βούλγαροι. Καθόλου Έλληνες. Μένει μισή ώρα για την αναχώρηση και το τροχόσπιτο δεν βρίσκεται στην ουρά.. "In tanto arriva la nave io mi faccio un giretto"(Ιταλικά) λέω στην καινούρια μου φίλη. Στην είσοδο βλέπω σταματημένο το τροχόσπιτο με ένα κάρο αστυνομικούς γύρω γύρω. Δεν είναι δυνατόν. Πλησιάζω μιλώντας στο τηλέφωνο, λες και το τηλέφωνο θα με κάνει αόρατο στα μάτια των αστυνομικών. Ηλίθια νεύρα. Είναι αυτοί. Δεν υπάρχει αμφιβολία. Ασφαλίτες συνοδεύουν την ομάδα προσφύγων. Δύο οπλισμένοι αστυνομικοί με στολή και μάσκες επιβλέπουν την Μπέγο και τον Μικέλ. Δεν μπορώ να πιστέψω αυτό που βλέπω. Πλησιάζω λίγο ακόμα. Βλέπω την Νατάσα να βγαίνει τελευταία από το φορτηγάκι. Δεν υπάρχει αμφιβολία τους έχουν συλλάβει όλους.

Δεν ανεβαίνω στο καράβι. Τηλεφωνώ σε έναν φίλο που ξέρει μια δικηγόρο στην Ηγουμενίτσα. Ευτυχώς που είναι ξύπνια. Έρχεται να με βρει. Είμαι τόσο αγχωμένος που ξεχνάω τα ελληνικά μου. Πηγαίνουμε στις λιμενικές αρχές. Ενημερώνω τους συντρόφους-ισσες του Μικέλ και της Μπέγο, που δεν μπορούν να πιστέψουν αυτό που τους λέω. Δεν ξέρω αν είναι περισσότεροι λυπημένοι ή πιο πολύ θυμωμένοι. Στο τμήμα οι αστυνομικοί απειλούν ότι θα συλλάβουν και μένα. Η δικηγόρος τους ρωτάει υπό ποια κατηγορία θα το κάνουν αυτό. False Alarm.

Η Μπέγο και ο Μικέλ είναι ήρεμοι. Μέχρι που χαμογελούν όταν μας βλέπουν. Η δικηγόρος τους προετοιμάζει για το χειρότερο σενάριο. Θα τους κατηγορήσουν για σωματεμπορία, διακίνηση ανθρώπων . Πρόκειται για έγκλημα που τιμωρείται πολύ αυστηρά στην Ελλάδα. Ίσως ο εισαγγελέας να διατάξει προσωρινή κράτηση λόγω του κινδύνου να διαφύγουν επειδή δεν είναι Έλληνες. Είναι πιθανόν να υπάρξει καταδίκη γιατί οι αποδείξεις είναι ισχυρές.

Ο Μικέλ και η Μπέγο ακούνε με ηρεμία όσα τους λέει η δικηγόρος. "Δεν είμαστε σωματέμποροι. Δεν το κάνουμε αυτό για χρήματα. Το κάνουμε γιατί τα κράτη της Ε.Ε δεν σέβονται τα ανθρώπινα δικαιώματα. Το κίνητρο μας είναι πολιτικό. Δεν φοβόμαστε και είμαστε διατεθειμένοι να υποστούμε τις συνέπειες μιας πράξης που μας φαίνεται απόλυτα νομιμοποιημένη. Αυτό θα πούμε και στον δικαστή" λένε με απόλυτα ηρεμία. Η δικηγόρος λέει ότι οι πρόσφυγες δεν έχουν διαπράξει κανένα αδίκημα και το πιο πιθανόν είναι ότι θα γυρίσουν στην Αθήνα μετά από την 24ωρη κράτηση τους. Αυτό μας ηρεμεί όλες και όλους. Είναι άλλωστε οι πραγματικοί πρωταγωνιστές αυτής της κατάστασης.

Πριν φύγω ο Μικέλ μου θυμίζει κάτι που μου είχε πει και νωρίτερα «Να ξεκαθαρίσεις ότι δεν είμαστε ήρωες. Είμαστε κανονικοί άνθρωποι που κάνουν ή προσπαθούν να κάνουν ότι περνά από το χέρι τους μπροστά σε μια ολοφάνερη αδικία. Το μόνο που με τρομάζει είναι να γίνει σόου, δεν θέλουμε κανένα σόου κανένα πανηγυρικό καλωσόρισμα στο αεροδρόμιο. Το μόνο που θέλουμε είναι για μια διαβολεμένη φορά να αρχίσουμε μαζικά να μην υπακούμε σε αυτά τα εγκληματικά σύνορα.»

Τελευταία ενημέρωση: Εφτά από τους οχτώ συλληφθέντες, μεταξύ αυτών και η Νατάσα, αφέθηκαν ελεύθεροι νωρίς το πρωί. Οι άλλοι δύο πρόσφυγες έχουν κάνει αίτηση ασύλου για να μείνουν στην Ελλάδα και έτσι η κράτηση τους θα διαρκέσει κάποιες ώρες ακόμα. Ο Εισαγγελέας κρίνει ότι οι πρόσφυγες δεν έχουν διαπράξει κάποιο έγκλημα. Η Μπέγο και ο Μικέλ θα περάσουν από ανακριτή κατά τη διάρκεια της μέρας.

Πηγή: <https://rproject.gr/article/synelifthikan-dyo-allileggyoi-vaskoi-aktivis...>